

SOPAR DE LA CONFEDERACIÓ D'ORGANITZACIONS EMPRESARIALS DE LLEIDA

Os de Balaguer, 15 de juny de 2007

Molt bona nit. President del Gremi de Constructors de les Terres de Lleida, senyor alcalde, delegat del Govern, autoritats, senyores i senyors, abans de res, i com a president del Parlament, vull agrair-los que m'hagin convidat a participar en aquest sopar amb motiu de la seva festa patronal.

Catalunya és un país que té un caràcter emprenedor que l'ha definit històricament. Aquí hi ha gent que arrisca, gent que creu en la cultura del treball. La cultura del treball vol dir aixecar-se ben aviat al matí, treballar moltes hores i anar a dormir cansat perquè t'has fet un tip de treballar. I aquest és un valor present en aquest país.

Ens trobem també que som davant un món nou, una societat nova; una societat que té, planteja, altres valors, altres situacions, altres reptes. Un d'aquests reptes és el de la identitat. Mantenir una identitat pròpia, un caràcter propi, en aquest món globalitzat, té premi, és un valor afegit que hem de saber jugar i hem de saber guanyar. I això implica molta feina en el futur més immediat, molta feina en molts àmbits i en molts nivells.

Tenim caràcter emprenedor i tenim una identitat a mantenir. Com ens situa això en aquest nou món? Doncs diuen els que hi entenen que en el món que ve els països que seran més forts, els països que tindran més excel·lència, seran els països petits, d'unes certes dimensions, d'entre 7 i 10 milions d'habitants, curiosament com nosaltres, que tinguin capacitat de projectar-se cap a l'exterior, que sàpiguen fer bé l'educació, la investigació, la recerca, que sàpiguen apostar per l'educació en tots els àmbits, la formació professional i l'educació universitària, que tinguin bones comunicacions, que tinguin un

aeroport global. Per tant, que pensin sense fronteres i que busquin en la resta del món mercats, tecnologia i capital.

Per tant, des d'aquest punt de vista, ho torno a repetir, els valors que tradicionalment té el nostre país, en aquest moment, cal tenir-los presents per a *llegir* les oportunitats que ens presenten els nous temps.

Se'ns presenten, però no les podrem aprofitar asseguts a la cadira, esperant que arribin i tot funcioni sol. Vull celebrar específicament, avui, aquí, que darrerament el món empresarial català hagi recuperat la veu en determinades qüestions de país. I aquesta és una bona notícia. És una bona notícia perquè en definitiva avui tenim molts reptes com a país, que són reptes comuns, reptes comuns de Catalunya ens els quals és imprescindible que ens impliquem tots; els polítics, és clar que sí, per descomptat, però també la societat. I vostès són una part molt important d'aquesta societat.

És evident també que hi ha tot un seguit de reptes que només podrem superar fent força en una determinada direcció. I la força només es fa quan empenyem tots junts. I aquí sí que vull fer aquesta reflexió, perquè hi ha reptes, com he dit abans, comuns. Alguns els ha anunciat el president del Gremi, d'altres els coneixen tots vostès perfectament, i només serem capaços de superar-los si Govern, institucions, món empresarial i societat civil empenyem en la mateixa direcció. La defensa dels interessos de Catalunya, en definitiva, ens necessita a tots. I si som capaços de donar resposta a aquests reptes que ens planteja la nostra societat, aquest serà un país amb un futur extraordinari. Però no val desentendre's en els moments importants, no val defugir responsabilitats. Al contrari: hem de ser capaços, quan les coses no acaben de sortir, de posar-hi el que cal tots plegats. Els polítics primer, com he dit abans, és clar que sí.

No entenguin les meves paraules com una crítica a fets passats. No vaig per aquí. Els parlo molt en clau de present i en clau de futur, perquè som a temps d'encarar amb força i amb èxit aquests reptes.

Però ens cal fermesa de tots, ens cal compromís de tots, ens cal rigor per part de tots. Només si aconseguim entendre tot allò que des de la diversitat d'interessos i d'objectius compartim podrem fer que nacions com Catalunya, la nostra nació, sigui una realitat amb futur, una realitat amb més benestar, una realitat amb més qualitat de vida, en què tots plegats, individualment i col·lectivament, puguem prosperar. Només si aprenem a valorar allò que aquí es fa amb menys complexos, si tothom entén, per exemple, que tenim valors – la nostra cultura, la nostra llengua, la nostra identitat, la nostra manera de treballar, de fer, tot això són actius que no podem desaproveitar–, si tothom entén que disposar de més autogovern, d'un millor sistema de finançament, és necessari per al futur de la competitivitat de les empreses, però també del benestar de, per exemple, les terres de Lleida, podrem desenvolupar el potencial que tots junts tenim com a país.

Acabo aquí aquesta reflexió, una reflexió de futur, però d'altra banda un futur immediat que tots plegats, com he dit abans, hem de ser capaços de tirar endavant, perquè en definitiva en aquest país hi ha una cosa que és fonamental i que hem de repetir-nos de manera constant: som un país extraordinari, tenim grans potencialitats. Tenim grans reptes, tenim problemes, evidentment també, damunt la taula, però si som capaços d'entendre que el futur juga a favor nostre, de veritat que aquest país serà un país absolutament emergent i potent en el món que ve del segle XXI.

Per tant, nosaltres tenim molta feina, és clar que sí. L'hem de fer ben feta, és clar que sí. Però vostès també tenen una part d'aquesta feina que és imprescindible perquè tots plegats tirem endavant.

Moltes gràcies per haver-me convidat i molta sort en els seus reptes de futur.

I bon profit, és clar. Bona nit.